

Tyske og asiatiske medier skælder Obama ud for at nægte at lade USA gå med i AIIB

22. marts 2015 – Der er et voksende kor af røster, der hober sig op mod Obama for dennes selvmorderiske politik med at nægte at gå med i AIIB. Selv om kritikken er noget simpel i sin evaluering, så reflekterer den den kendsgerning, at de fleste nationer i Europa og Asien simpelt hen ikke har til hensigt at dø for at støtte Obamas og Det britiske Imperiums vanvittige politik.

To skribenter, der skriver for Tysklands Deutsche Presse-Agentur – Lars Nicolaysen og Andreas Landwehr – giver deres artikel den 21. marts overskriften »Europæerne satser nu på Kina som den næste verdensledernation«. (Denne artikel bringes i den thailandske avis, *The Nation*, 21. marts). Artikler fremfører, »Beijing har triumferet over Washington: EU's fire største økonomier bakker nu op om etableringen af en Kina-sponsoreret udviklingsbank. USA synes at have manøvreret sig selv ind i et isoleret hjørne ved at modsætte sig en kinesisk-støttet udviklingsbank, der nu ikke blot støttes af Frankrig, Tyskland og Italien, men også af USA's mangeårige allierede, Storbritannien. De fire største medlemmer af EU har gjort det klart, at de agter at blive stiftende medlemmer af den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), hvilket markerer et betydningsfuldt, diplomatisk kup for Beijing, der tog initiativ til idéen ... Europæerne så en klar fordel i at være med fra begyndelsen, snarere end at være i den ekskluderede og isolerede position, som USA nu befinder sig i.«

Artiklen erklærer: »Der er ingen tvivl om behovet for investering i infrastruktur i Asien«, og bemærker Kinas store reserver af fremmedvaluta.

I en artikel den 20. marts, ligeledes bragt i Thailands *The Nation*, med overskriften »USA's allierede hopper af i takt med, at den Nye Verdensorden hælder over mod Kina«, erklærer Thanong Khanthong, »Washington er ved at miste sin magt. Dets allierede i Europa – Storbritannien, Tyskland, Frankrig og Italien – har anmodet om at blive medlemmer af den Kina-ledede Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og trodser således USA's krav om, at de udviser tilbageholdenhed.« Khanthong skriver, at »vi er kommet til et punkt, hvor USA ikke længere kan diktere de globale begivenheder helt på sine egne betingelser. Det faktum, at dets allierede deserterer for at tilslutte sig AIIB, reflekterer det faktum, at Washingtons indflydelse er ved at svinde. Dets allierede indser, at de kommer for sent til båden, hvis de ikke går med i AIIB, fordi vækstmulighederne ligger i Asien – ikke i Europa eller USA.« Han fremfører den valgmulighed, at USA enten kan stå uden for AIIB, eller »anmode om medlemskab«.